

2014. évi LXXVIII. törvény

a fogyasztónak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CLXII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról¹

1. § A fogyasztónak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CLXII. törvény (a továbbiakban: Fhtv.) 1. §-a a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) E törvény rendelkezéseit a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:62. §-a szerinti, a feleket terhelő együttműködési és tájékoztatási kötelezettség szabályaival összhangban kell alkalmazni.

(5) E törvénynek a tájékoztatási kötelezettséggel, valamint - ha ahhoz a kezesnek, illetve a zálogkötelezettnek lényeges jogi érdeke fűződik - az előtörlesztéssel kapcsolatos rendelkezéseit a hitelszerződéshez kapcsolódó fogyasztói kezességi szerződés és fogyasztói zálogszerződés esetén a kezes és a személyes adósnak nem minősülő zálogkötelezett tekintetében a pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős miniszter rendeletében meghatározott módon kell alkalmazni.”

2. § Az Fhtv. 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § (1) A hitelkártya-szerződéshez vagy fizetési számlához kapcsolódó hitelre a 17/B. § (2)-(4) bekezdését és a 17/C-17/E. §-t, a 18. § (1) és (2) bekezdését, valamint a 20/A. §-t nem kell alkalmazni.

(2) A fizetési számlához kapcsolódó olyan hitelkeretre, amely alapján nyújtott kölcsönt három hónapon belül vagy a hitelező felszólítására kell visszafizetni a 4. § (2) bekezdés *d)*, *f)* és *g)* pontját, a 4. § (3) bekezdését, az 5. §-t, a 6. § (1) bekezdés 6., 9-14., 16-19. és 21. pontját, a 6. § (2)-(5) és (7) bekezdését, a 10. §-t, a 12. § és 13. §-t, a 16. § (1) bekezdés 6. és 9-24. pontját, a 17. §-t és 18. § (3) és (6) bekezdését, a 20-21. §-t, a 21/B. §-t, a 23. §-t, a 24. § (1)-(4), (6) és (7) bekezdését és a 25. §-t nem kell alkalmazni.

(3) A hiteltüllépés esetén a 4-25. §-t nem kell alkalmazni.

(4) A jelzáloghitelre és a pénzügyi lízingre a 4. § (1)-(2) bekezdését, a 6. §-t, a 8-11. §-t, a 16. § (1) bekezdés 9., 11., 19., 20. pontját és (4) bekezdését, a 17. § (1) bekezdését, a 19-20. §-t, a 21-22. §-t, a 24. §-t és a 26. §-t nem kell alkalmazni.

(5) E törvény rendelkezéseit az állami kamattámogatással nyújtott hitelekre külön jogszabályban meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.”

3. § Az Fhtv. 3. §-a a következő 24-26. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:)

„24. *kamatváltoztatási mutató*: a hitelezés refinanszírozási költségeihez és a hitel nyújtásához kapcsolódó, az üzleti kockázat körén kívül álló, a hitelezők által nem befolyásolható, tőlük független, valamint általuk el nem hárítható körülményekben bekövetkező változást objektív módon kifejező, a kamatmódosítás számításának alapjául szolgáló és a nyilvánosság számára hozzáférhető viszonyszám,

25. *kamatfelár*: a referencia-kamatlábon felül - a hitelkamat részeként - fizetendő kamat, a hitelkamat és a referenciakamat különbségeként meghatározott kamatrész,

26. *kamatfelár-változtatási mutató*: a kamatfelár módosításának alapjául szolgáló kamatváltoztatási mutató.”

4. § Az Fhtv. 5. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím, az 5-13. § helyébe a következő rendelkezések lépnek:

¹ A törvényt az Országgyűlés a 2014. november 25-i ülésnapján fogadta el.

„A hitelszerződés megkötését megelőző tájékoztatás

5. § (1) A hitelező és a hitelközvetítő a hitelszerződés megkötését megelőzően a fogyasztó részére köteles olyan felvilágosítást adni, amelynek alapján a fogyasztó felmérheti, hogy az igénybe venni tervezett hitel megfelel-e az igényeinek és a pénzügyi teljesítőképességének. Ennek során a hitelező és a hitelközvetítő a fogyasztó rendelkezésére bocsátja a különböző ajánlatok összehasonlításához szükséges információkat annak érdekében, hogy a fogyasztó megalapozott döntést hozhasson a hitelszerződés esetleges megkötése tekintetében.

(2) Az (1) bekezdés szerinti felvilágosításnak mindenekelőtt ki kell terjednie a hiteltermékek legfontosabb jellemzőire, a fogyasztó pénzügyi helyzetére gyakorolt hatására és a fizetés elmulasztásának következményeire, így különösen a késedelmi kamatra, a hitel felmondására és a biztosítékok érvényesítésére.

(3) Az (1) bekezdés szerinti felvilágosítást tömör és informatív módon úgy kell nyújtani, hogy az a fogyasztó számára érthető és áttekinthető legyen, reprezentatív példákkal ábrázolt módon mutassa be, hogy a hitelfelvétel törlesztése a jövedelmi viszonyaihoz, illetve annak esetleges változáshoz képest milyen terhet jelent, és hogy a törlesztés során milyen további kockázatokkal kell számolnia, ideértve a kamat- és az árfolyamkockázatot is.

(4) A hitelező az általa kötött hitelszerződések és jelzáloghitel-szerződések termékcsoportonként legjellemzőbb mintaszövegét a fogyasztók előzetes tájékozódása érdekében az internetes honlapján köteles hozzáférhetővé tenni.

(5) Az e §-ban szabályozott felvilágosítás módjának és formájának részletes szabályait a pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős miniszter rendeletben határozza meg.

6. § (1) A hitelszerződésekre vonatkozó ajánlatok összehasonlítása és a hitelszerződés megkötése tekintetében hozandó megalapozott fogyasztói döntés érdekében a hitelező és a hitelközvetítő az 5. § szerinti felvilágosítás mellett, kellő időben, de azt megelőzően, hogy a fogyasztót bármilyen ajánlat vagy hitelszerződés kötné, köteles a fogyasztót az általa megadott információk alapján szóba jöhető hiteltermék tekintetében - az 1. melléklet szerinti formanyomtatvány felhasználásával - papíron vagy más tartós adathordozón a következő adatokról tájékoztatni:

1. a hitel típusáról,
2. a hitelező nevééről (cégnevéről) és levelezési címéről,
3. a hitelközvetítő nevééről (cégnevéről) és levelezési címéről,
4. a hitel teljes összegéről és lehívásának feltételeiről,
5. a hitel futamidejéről,
6. termék értékesítéséhez vagy szolgáltatás nyújtásához kapcsolódó halasztott fizetés formájában nyújtott hitel esetén a termék vagy szolgáltatás megnevezéséről és készpénzáráról,
7. a hitelkamatról és a hitelkamat feltételeiről, alkalmazása esetén a vonatkozó referencia-kamatlábról, kamatfelárról, kamatváltoztatási vagy kamatfelár-változtatási mutatóról, valamint a hitelkamat módosításának gyakoriságáról, feltételeiről és eljárási szabályairól,
8. a teljes hiteldíj mutatóról egy reprezentatív példával annak valamennyi feltételével,
9. a fogyasztó által a szerződéskötéskor ismert feltételek alapján fizetendő teljes összegről,
10. a fogyasztó által fizetendő törlesztőrészek összegéről, a törlesztőrészek számáról, és a törlesztés gyakoriságáról, esetlegesen a törlesztőrészeknek a különböző hitelkamatú tartozásra történő elszámolásának sorrendjéről,
11. a fizetési számlához vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszközhöz kapcsolódó valamennyi jutalékról, díjról, költségről vagy egyéb fizetési kötelezettségről, kivéve ha a fizetési számla vagy a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz fenntartása nem kötelező,
12. a hitelhez kapcsolódó hitelkamaton kívüli minden egyéb ellenszolgáltatásról - ideértve díjat, jutalékot (a továbbiakban együtt: díj) és költséget -, és módosításuk feltételeiről,
13. adott esetben a közjegyzői díjról,

14. a hitelhez kapcsolódó olyan járulékos szolgáltatásokról (például biztosítás), amely a hitel-szerződés megkötéséhez vagy a hitelező ajánlata szerinti megkötéséhez szükséges,

15. a késedelmi kamatról vagy az egyéb olyan fizetési kötelezettségről, amely a szerződésben vállalt kötelezettség nem teljesítéséből származik,

16. a fizetés elmulasztásának következményeiről,

17. a szükséges biztosítékok meghatározásáról,

18. az elállási jogról, illetve annak hiányáról,

19. az előtörlesztéshez való jogról, és annak 24. § szerinti esetleges költségeiről,

20. a 14. § (4) bekezdése szerinti kötelezettségéről,

21. a 9. § szerinti kötelezettségről, valamint

22. a megadott adatok érvényességének esetleges időbeli korlátozásáról.

(2) Ha az (1) bekezdés 7. pontja szerinti egyes hitelkamatok alkalmazásának feltételei eltérnek egymástól, a hitelkamat módosításának gyakoriságára, feltételeire és eljárási szabályaira vonatkozó tájékoztatást valamennyi hitelkamat tekintetében meg kell adni.

(3) Ha a fogyasztó a rendelkezésére bocsátott adatok alapján megjelöli az általa előnyben részesített hitel jellemzőit, a hitelező és a hitelközvetítő a teljes hiteldíj mutatóról és a fogyasztó által fizetendő teljes összegről ezek alapulvételével nyújt tájékoztatást.

(4) Ha a hitelszerződés alapján a hitel lehívására többféle módon kerülhet sor, és ezek eltérő hitelkamatokat vagy eltérő hitelkamaton kívüli egyéb ellenszolgáltatást - ideértve díjat és költséget - jelentenek, és a hitelező az adott hiteltípusnál leggyakoribb lehívási módot vette figyelembe, a hitelező és a hitelközvetítő a tájékoztatás során köteles jelezni, hogy más lehívási mód magasabb teljes hiteldíj mutatót eredményezhet.

(5) Ha a fogyasztó által fizetett részletek nem eredményezik haladéktalanul a hitelösszeg törlesztését, hanem a hitelszerződésben, vagy ahhoz kapcsolódó megállapodásban meghatározott időszakokban és feltételek szerint tőkeképzésre fordítják, az (1) bekezdés szerinti tájékoztatás során a hitelező és a hitelközvetítő köteles egyértelműen és tömören tájékoztatni, hogy a részletek megfizetése nem eredményezi automatikusan a hitel teljes összegének visszafizetését, kivéve ha a felek kifejezetten erről állapodnak meg.

(6) Fizetési számlához kapcsolódó hitelkeret esetén a hitelező és a hitelközvetítő - a 2. melléklet szerinti formanyomtatvány felhasználásával - az alábbiakról tájékoztatja a fogyasztót:

a) az (1) bekezdés 1-5. pontjában, 7. pontjában, 8. pontjában, 15. pontjában, 20. pontjában és 22. pontjában foglaltakról,

b) a hitel felmondásának feltételeiről és módjáról,

c) olyan fizetési számlához kapcsolódó hitelkeret esetén, amely alapján nyújtott kölcsönt a hitelező felszólítására kell visszafizetni arról, hogy a hitelező bármikor jogosult a hitel teljes összegének visszafizetését követelni, valamint

d) olyan fizetési számlához kapcsolódó hitelkeret esetén, amely alapján nyújtott kölcsönt három hónapon belül vagy a hitelező felszólítására kell visszafizetni a szerződés megkötését követően felmerülő hitelkamaton kívüli minden egyéb ellenszolgáltatásról - ideértve díjat és költséget -, és ezek módosításának feltételeiről.

(7) A hitelező és a hitelközvetítő az e §-ban meghatározott adatokon kívül kizárólag az 1. melléklet szerinti formanyomtatványtól elkülönítetten adhat tájékoztatást.

7. § (1) A hitelközvetítő az 5. § és 6. § szerint általa teljesítendő tájékoztatással egyidejűleg közölni, illetve a tájékoztató iratokon feltüntetni köteles, hogy a fogyasztó érdekében vagy valamely - egy, illetve több - hitelező képviseletében jár el.

(2) A hitelközvetítő a fogyasztó által részére fizetendő díj-, költség- és egyéb fizetési kötelezettségről a hitelszerződés megkötését megelőzően a fogyasztót tájékoztatni, és az erről való meggyezést papíron vagy más tartós adathordozón rögzíteni köteles.

(3) Ha hitelező megbízásából eljáró hitelközvetítő részére a fogyasztót terheli díj-, költség- vagy egyéb fizetési kötelezettség, a hitelközvetítő a teljes hiteldíj mutató számítása érdekében köteles e fizetési kötelezettség mértékéről a hitelezőt tájékoztatni.

8. § (1) A fogyasztó a hitelszerződés megkötését megelőző tájékoztatást tartalmazó formanyomtatvány másolatán aláírásával igazolja annak átvételét és azt, hogy az 5-7. §-ban szabályozott tájékoztatást megkapta.

(2) Ha a hitelszerződést a felek azonosított elektronikus úton vagy elektronikus okirati formában kötik meg, akkor az (1) bekezdés szerinti külön aláírásra igazolásként nincs szükség. Ebben az esetben

a) a költség és díj módosulására vonatkozó tájékoztatás elektronikus úton is teljesíthető,

b) a kamatváltozásra vonatkozó tájékoztatást papíron vagy más tartós adathordozón kell teljesíteni.

9. § Ha a hitelező a tájékoztatást tartalmazó formanyomtatványban foglaltaknak megfelelően a fogyasztóval szerződést kíván kötni, úgy a fogyasztó kérésére a hitelszerződés tervezetét díj-, költség- és egyéb fizetési kötelezettségmentesen a rendelkezésére kell bocsátani.

10. § Ha a hitelszerződés megkötése a fogyasztó kérése alapján a távértékesítés keretében kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló 2005. évi XXV. törvény (a továbbiakban: Tétv.) szerinti olyan távközlő eszköz útján történik, amely a 6. § és 7. § szerinti előzetes tájékoztatást nem teszi lehetővé, így különösen, ha az a Tétv. 4. § (3) bekezdése szerint telefonon történik, a hitelező és a hitelközvetítő a hitelszerződés megkötését követően haladéktalanul köteles a 6. § és 7. § szerint a fogyasztóval szemben fennálló tájékoztatási kötelezettségének papíron vagy más tartós adathordozón eleget tenni.

11. § Ha a fizetési számlához kapcsolódó hitelkeret-szerződés megkötése a fogyasztó kérése alapján a Tétv. szerinti olyan távközlő eszköz útján történik, amely a 6. § és 7. § szerinti előzetes tájékoztatást nem teszi lehetővé, így különösen ha az a Tétv. 4. § (4) bekezdése szerint telefonon történik, a hitelező és a hitelközvetítő a hitelszerződés megkötését követően haladéktalanul köteles a 6. § és 7. § szerint a fogyasztóval szemben fennálló tájékoztatási kötelezettségének papíron vagy más tartós adathordozón eleget tenni.

12. § (1) Jelzáloghitel igénylése esetén a hitelező és adott esetben a hitelközvetítő azt megelőzően, hogy a fogyasztót bármilyen hitelszerződés vagy ajánlat kötné, kellő időben köteles papíron vagy más tartós adathordozón - a fogyasztó által megadott információk alapján - az alábbi tájékoztatást nyújtani a fogyasztónak:

a) általános tájékoztatás a hitelező által kínált jelzáloghitelről a 3. melléklet I. pontjában meghatározott tartalommal,

b) személyre szóló tájékoztatást a 3. melléklet II. pontjában meghatározott formanyomtatvány kitöltésével.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott tájékoztatást a fogyasztó által meghatározott hitelcélhoz igazodva (konkrét hitelösszegre és futamidőre) a hitelbírálat elvégzését megelőzően kell átadni.

(3) A jelzáloghitelt igénylő fogyasztót tájékoztatni kell az (1) bekezdésben meghatározott tájékoztatókkal kapcsolatos kérdésekben illetékes szervezetről a név és telefonszám megadásával.

13. § (1) Jelzáloghitel és ingatlanra vonatkozó pénzügyi lízing igénylése esetén a 8. § (1) bekezdését és a 9. §-t azzal kell alkalmazni, hogy a szerződés tervezetét a fogyasztó kérése nélkül is legálább hét nappal a szerződéskötést megelőzően a fogyasztó rendelkezésére kell bocsátani.

(2) Az (1) bekezdés szerinti szerződések elektronikus úton nem köthetők meg, ez azonban nem akadályozza annak, hogy a tájékoztatási kötelezettség teljesítése és annak igazolása, valamint a szerződés tervezetének rendelkezésre bocsátása tekintetében a felek a 8. § (2) bekezdése szerinti elektronikus utat vegyék igénybe, ha annak feltételei fennállnak.”

5. § Az Fhtv. 16. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha az e § szerinti tartalmi kellék hiánya a szerződés létrejöttét nem érinti, a hitelező a szerződésszegéssel okozott károkért való felelősség szabályai szerint köteles megtéríteni a fogyasztónak a szerződés kellékhányából származó kárát.”

6. § (1) Az Fhtv. a 17. §-t követően a következő alcím címmel egészül ki:

„A hitelszerződés feltételei és annak változása”

(2) Az Fhtv. „A hitelszerződés feltételei és annak változása” című alcíme a következő 17/A-17/C. §-sal egészül ki:

„17/A. § (1) A hitelező - a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel - fogyasztónak nem nyújthat olyan hitelt, amelynek teljes hiteldíj mutatója meghaladja a jegybanki alapkamat 24 százalékponttal növelt mértékét.

(2) Hitelkártya-szerződéshez vagy fizetési számlához kapcsolódó, továbbá kézizálog fedezete mellett nyújtott hitelek esetében a teljes hiteldíj mutató nem haladhatja meg a jegybanki alapkamat 39 százalékponttal növelt mértékét.

(3) A mindennapi élet felszerelési tárgyainak, tartós fogyasztási cikkeinek (ide nem értve a gépjárművet) megvásárlásához és szolgáltatások igénybevételéhez nyújtott hitelek (áruhitelek) esetében, amennyiben a hitel folyósítása közvetlenül az áruhitellel érintett termék értékesítőjének, illetve a szolgáltatás nyújtójának történik, a teljes hiteldíj mutató nem haladhatja meg a jegybanki alapkamat 39 százalékponttal növelt mértékét.

(4) E § alkalmazásában az érintett naptári félévet megelőző hónap első napján érvényes jegybanki alapkamat irányadó az adott naptári félév teljes időtartamára.

17/B. § (1) A fogyasztó számára hátrányosan kizárólag a hitelszerződésben megállapított hitelkamat, kamatfelár, költség és díj módosítható egyoldalúan, feltéve hogy e törvény ezt lehetővé teszi, és a felek ezt a szerződésben kifejezetten kikötötték. Egyéb feltétel, ideértve az egyoldalú módosításra vonatkozó kikötést is, egyoldalúan, a fogyasztó számára hátrányosan nem módosítható.

(2) Az új kamatperiódusban alkalmazott kamat vagy kamatfelár mértékét a kamatperiódus lejártát megelőző 120. napi kamatváltoztatási, illetve kamatfelár-változtatási mutató figyelembevételével kell megállapítani.

(3) Az (1) bekezdés szerinti egyoldalú módosítás jogát a hitelező a szerződésben - az e törvényben meghatározott követelményeknek megfelelően - rögzített feltételek szerint jogosult gyakorolni. Semmis az a szerződéses kikötés, amely a szerződés egyoldalú módosítására vonatkozóan e törvényben meghatározott követelményeknek nem felel meg.

(4) Ha a hitelszerződés egyoldalú módosításának alapjául szolgáló feltételek a hitelkamat, a kamatfelár, a költség vagy a díj csökkentését teszik lehetővé, a hitelezőnek ezt a szerződéses kötelezettsége részeként a fogyasztó javára érvényesíteni kell.

(5) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a szerződés (1) bekezdés szerinti egyoldalú módosításáról annak hatálybalépését megelőzően legalább 60 nappal kell értesíteni a fogyasztót, a 18. § (5) bekezdése szerinti módon.

(6) A hitelkártyához vagy fizetési számlához kapcsolódó hitelszerződés feltételeinek egyoldalú módosítása esetén a fogyasztó a szerződést 30 napos határidővel költség- és díjmentesen akkor is felmondhatja, ha a szerződést határozott időre kötötték. A felmondás akkor érvényes, ha a fogyasztó a felvett hitelösszeget és annak a visszafizetés időpontjáig felszámítható szerződés szerinti hitelkamatait a felmondási határidő leteltéig a hitelezőnek visszafizeti.

17/C. § (1) A legfeljebb 3 éves futamidejű hitel annak teljes futamidejére a hitelszerződésben meghatározott

a) fix kamatozással, vagy

b) a Magyar Nemzeti Bank honlapján közzétett referencia-kamatlábhoz kötött változó kamatozással és fix kamatfelárral

nyújtható, és e hitel kamatfeltételei a fogyasztó számára hátrányosan egyoldalúan nem módosíthatók.

(2) A 3 évet meghaladó futamidejű hitel a szerződésben meghatározott,

a) a Magyar Nemzeti Bank honlapján közzétett referencia-kamatlábhoz kötött változó kamatozással és annak teljes futamidejére vagy legalább 3 éves kamatperiódusokban rögzített kamatfelárral,

b) legalább 3 éves kamatperiódusokban rögzített hitelkamattal, vagy

c) fix kamatozással

nyújtható.

(3) A (2) bekezdés szerinti hitel utolsó kamatperiódusának időtartama 3 évnél rövidebb is lehet.”

(3) Az Fhtv. „A hitelszerződés feltételei és annak változása” című alcíme a következő 17/D. §-sal egészül ki:

„17/D. § (1) Referencia-kamatlábhoz kötött kamatozású hitelszerződés esetén a referencia-kamatláb mértékét a hitelszerződésben meghatározott referenciakamat futamidejének megfelelő időközönként kell a fordulónapot megelőző hónap utolsó munkanapja előtt 2 nappal érvényes referencia-kamatlábhoz igazítani.

(2) A hitelező a hitel futamideje alatt legfeljebb öt alkalommal az egyes kamatperiódusok lejártá után

a) a hitelkamatot legfeljebb a szerződésben meghatározott, a Magyar Nemzeti Bank honlapján közzétett kamatváltoztatási mutató,

b) a kamatfelárat legfeljebb a szerződésben meghatározott, a Magyar Nemzeti Bank honlapján közzétett kamatfelár-változtatási mutató

alkalmazásával számított mértékig módosíthatja.

(3) Ha a hitelező a (2) bekezdés szerinti kamatmódosítás során a kamatváltoztatási, illetve a kamatfelár-változtatási mutató által lehetővé tett mértéknél kedvezőbb hitelkamatot, illetve kamatfelárat alkalmazott, a későbbi kamatperiódusokban a kamat, illetve a kamatfelár mértéke tekintetében adott kedvezményt - annak erejéig - a csökkentendő kamat, illetve kamatfelár mértékébe betudhatja.

(4) Ha a hitelező a kamat, illetve kamatfelár módosítása során a Magyar Nemzeti Bank által közzé nem tett kamatváltoztatási, illetve kamatfelár-változtatási mutatót, vagy referencia-kamatlábát kíván alkalmazni, úgy ezt - annak az (5) bekezdés szerinti bemutatásával - a Magyar Nemzeti Banknak köteles előzetesen bejelenteni. Ha a bejelentett kamatváltoztatási, kamatfelár-változtatási mutató vagy referencia-kamatláb az e törvényben foglalt követelményeknek megfelel, azt a Magyar Nemzeti Bank a honlapján a bejelentéstől számított 30 napon belül közzéteszi, ellenkező esetben a közzétételt a felügyeleti jogkörében hozott határozatával elutasítja.

(5) A kamatváltoztatási, kamatfelár-változtatási mutatót vagy referencia-kamatlábát az alkalmazásának feltételeivel együtt, közérthető magyarázattal ellátva kell bejelenteni, és annak közzétételéről is ilyen módon kell gondoskodni.

(6) Az alkalmazni kívánt kamatváltoztatási, kamatfelár-változtatási mutatót vagy referencia-kamatlábát a hitelszerződésben kell meghatározni és az - ideértve annak bármely összetevőjét is - a kamatperiódust követően sem módosítható egyoldalúan. Abban az esetben azonban, ha a kamatváltoztatási, kamatfelár-változtatási mutató vagy referencia-kamatláb a kialakítását meghatározó körülményekben bekövetkezett lényeges változás miatt a rendeltetésére alkalmatlanná vált, a Magyar Nemzeti Bank azt a honlapjáról törli és egyidejűleg megjelöli az azt helyettesítő kamatváltoztatási, kamatfelár-változtatási mutatót vagy referencia-kamatlábát.”

(4) Az Fhtv. „A hitelszerződés feltételei és annak változása” című alcíme a következő 17/E. és 17/F. §-sal egészül ki:

„17/E. § (1) A hitelező a kamaton kívül a fogyasztó terhére csak olyan költséget állapíthat meg és módosíthat - annak növekedésével arányosan - a fogyasztó számára hátrányosan, amelyet a szerződésben tételesen meghatározott, és amely költség a szerződés megkötése, módosítása és a

fogyasztóval való kapcsolattartás során közvetlenül a fogyasztó érdekében, harmadik személy szolgáltatásával összefüggésben a fogyasztóra áthárítható módon merült fel.

(2) A hitelező a kamaton kívül díj fizetését - ide nem értve a hitel folyósításához, a hitelkeret rendelkezésre tartásához, valamint a fogyasztó általi előtörlesztéshez közvetlenül kapcsolódó költségei fejében e törvény szerint megállapítható díjat - a hitelszerződésben tételesen rögzített módon, a szerződéskötéssel, a szerződés módosításával és megszüntetésével, valamint ügyviteli költségeivel összefüggésben köthet ki, és e díjat legfeljebb a Központi Statisztikai Hivatal által közzétett előző évi éves fogyasztói árindex mértékével emelheti.

(3) A hitelező a költséget annak felmerülésekor, a díjat pedig évente egy alkalommal, április 1. napjával hatályos időponttal módosíthatja.

(4) A szerződés szerint százalékos arányban meghatározott díjak a hitel pénznemében, a tételesen meghatározott díjak és költségek pedig csak forintban állapíthatók meg.

17/F. § A fogyasztó késedelmes teljesítése esetén a késedelem időtartamára a hitelező legfeljebb olyan mértékű késedelmi kamatot számíthat fel a fogyasztóval szemben, amely nem haladja meg a hitelszerződésben kikötött ügyleti kamat másfélszeresének legfeljebb 3 százalékponttal növelt mértékét, és nem lehet magasabb, mint a hitelszerződésekre a 17/A. §-ban meghatározott teljes hiteldíj mutató maximális mértéke.”

7. § Az Fhtv. 18. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„18. § (1) A hitel kamatfeltételeinek módosítása esetén a hitelező - a (3) és (4) bekezdés szerinti kivétellel - a kamatperiódus lejártát megelőző legalább 90 nappal köteles tájékoztatni a fogyasztót

a) az új kamatperiódusban alkalmazott kamat vagy kamatfelár mértékéről,

b) a módosítást követően fizetendő törlesztőrészek várható összegéről, és ha ennek kapcsán a törlesztőrészek száma vagy a törlesztés gyakorisága változik, ennek tényéről.

(2) A kamaton kívüli díj vagy költség módosítása esetén - a (3) és (4) bekezdés szerinti kivétellel - a módosítás hatálybalépését megelőző legalább 30 nappal kell a fogyasztóval közölni a módosítás tényét, a díj vagy költség új mértékét és az (1) bekezdés b) pontja szerinti tájékoztatást.

(3) Állami kamattámogatással nyújtott hitel esetén a hitelkamatot, díjat vagy költséget érintő módosítást a módosítás hatálybalépését megelőzően legalább 15 nappal hirdetményben kell közzétenni.

(4) A referencia-kamatlábhoz kötött hitelkamat esetén a felek az (1) bekezdéstől eltérően a hitelszerződésben megállapodhatnak arról, hogy a hitelező a fogyasztót rendszeresen a honlapján és az ügyfelek számára nyitva álló helyiségében kifüggesztve tájékoztatja a referencia-kamatláb változásáról.

(5) Ha a hitelszerződés elektronikus okirati formában kerül megkötésre, akkor

a) a költség és díj módosulására vonatkozó tájékoztatás elektronikus úton is teljesíthető,

b) a kamatváltozásra vonatkozó tájékoztatás papíron vagy más tartós adathordozón teljesíthető azzal, hogy a közlési határidő nem vagy késedelmes teljesítése - a fogyasztó számára hátrányos módosítás esetén - jogvesztő.

(6) A módosítással kapcsolatos tájékoztatást elektronikus kereskedelmi szolgáltatás nyújtása esetén a fogyasztók számára folyamatosan és könnyen hozzáférhető módon, elektronikusan is elérhetővé kell tenni.”

8. § Az Fhtv. a következő alcímmel és 20/A-20/C. §-sal egészül ki:

„A hitelszerződés felmondására vonatkozó egyéb rendelkezések

20/A. § (1) Ha a hitelszerződésben meghatározott kamatperiódus lejártá után a kamat, illetve a kamatfelár mértéke az újabb kamatperiódusban a fogyasztóra hátrányosan változik, a fogyasztó a hitelszerződés költség- és díjmentes felmondására jogosult.

(2) Az (1) bekezdés szerinti felmondást a fogyasztónak a kamatperiódus lejártát megelőző 60 nappal kell közölnie a hitelezővel, és annak érvényességéhez az is szükséges, hogy a fogyasztó a fennálló tartozását legkésőbb a kamatperiódus utolsó napján a hitelező részére teljesítse.

20/B. § (1) A hitelszerződés felmondását megelőzően a hitelező a fogyasztónak, a kezesnek és a személyes adósnak nem minősülő zálogkötelezettnek küldött írásbeli fizetési felszólításban felhívja a fogyasztót, a kezes, illetve a zálogkötelezett figyelmét a teljes fennálló és a lejárt tartozás összegére, a fizetendő kamat és késedelmi kamat mértékére, valamint a nemfizetés esetén teljesítendő további kamatteherre és a tartozás rendezésének elmaradása esetén a várható jogkövetkezményekre.

(2) A hitelező a hitelszerződés felmondását a fogyasztónak, a kezesnek és a személyes adósnak nem minősülő zálogkötelezettnek megküldi, ennek igazolása a hitelezőt terheli.

(3) Jelzáloghitel-szerződés felmondását megelőzően a hitelező az (1) bekezdésben meghatározott írásbeli fizetési felszólítással és tájékoztatással egyidejűleg köteles a fogyasztónak bemutatni a fogyasztó által a szerződés megkötésétől kezdődően - egyes évekre összesítve, de a fogyasztó külön kérésére havi bontásban is - teljesített törlesztő részletek, a visszafizetett tőkeösszeg, az elszámolt kamat, késedelmi kamat és egyéb költségek, továbbá a tőkésített kamat és a fennálló tartozás alakulását.

20/C. § (1) A lakáscélú hitelszerződés esetében a szerződés felmondását követő kilencvenedik nap eltelté után a pénzügyi intézmény a fogyasztó nem teljesítése miatt a felmondás napját megelőző napon érvényes ügyleti kamatot, költséget és díjat meghaladó mértékű késedelmi kamatot, költséget és díjat nem számíthat fel.

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti szerződés deviza alapú, és a szerződés annak felmondása esetére a fennálló tartozás összegének forintban történő meghatározását írja elő, az (1) bekezdést azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a felmondást követő kilencvenedik napot követően a hitelező a fogyasztó nem teljesítése miatt, a felmondás napján érvényes ügyleti kamatot és kezelési költséget meghaladó mértékű késedelmi kamatot, költséget vagy díjat nem számíthat fel.”

9. § Az Fhtv. a következő alcímmel, valamint 21/A. és 21/B. §-sal egészül ki:

„A deviza alapú hitelekre vonatkozó rendelkezések

21/A. § (1) Ha a hitelező a fogyasztóval devizában nyilvántartott vagy devizában nyújtott és forintban törlesztendő (a továbbiakban: deviza alapú) hitelszerződést kíván kötni, az e törvény szerinti tájékoztatási kötelezettsége során köteles feltárni a fogyasztó előtt a szerződéses ügylettel összefüggésben őt érintő kockázatokat, és ennek tudomásulvételét az ügyfél aláírásával ellátott nyilatkozattal kell igazolnia.

(2) A kockázatteljáró nyilatkozatnak tartalmaznia kell a deviza alapú hitelszerződésből eredő árfolyamkockázat részletes ismertetését, valamint ennek hatását a törlesztőrészletekre.

21/B. § (1) Deviza alapú fogyasztói hitelszerződés esetén a kölcsön folyósításakor a kölcsön, valamint a havonta esedékessé váló törlesztőrészlet forintban meghatározott összegének kiszámítása - a (2) bekezdés szerinti kivétellel - a jegybanki feladatkörében eljáró MNB által megállapított és közzétett, hivatalos devizaárfolyam alapján történik.

(2) Ha a hitelező meghatároz saját deviza-középfolyamot, úgy az (1) bekezdés szerint forintban meghatározott összegek kiszámítása a hitelező választása szerint

a) az általa megállapított és közzétett, saját deviza-középfolyama, vagy

b) az MNB által megállapított és közzétett hivatalos devizaárfolyam

alapján történik.

(3) A hitelező az (1) bekezdés szerint végzett átváltással és számítással összefüggésben külön költséget vagy díjat nem számíthat fel.

(4) Az (1)-(3) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni abban az esetben is, ha a törlesztőrészlet fizetése nem havi rendszerességgel történik, valamint ha a fogyasztó fennálló tartozásának egy részét vagy annak teljes összegét előtörleszti.

(5) E § rendelkezéseit nem kell alkalmazni, ha a törlesztőrészlet fizetésére devizában kerül sor.”

10. § Az Fhtv. 28. §-a a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A hitelező jogosult a hitel folyósításával közvetlenül összefüggő, szerződésben meghatározott költségeinek folyósítási díjként történő megtérítésére, ennek mértéke azonban nem lehet magasabb a folyósított összeg 1%-ánál, és nem haladhatja meg a 200 000 forintot.

(6) A hitelező jogosult a hitelkeret rendelkezésre tartásával összefüggésben, rendelkezésre tartási díjat megállapítani - a hitelkeret összegét alapul véve -, ennek mértéke azonban nem lehet magasabb a százalékbán meghatározott ügyleti kamat 50%-ánál.”

11. § Az Fhtv. „Egyéb rendelkezések” című alcíme a következő 29/A. §-sal egészül ki:

„29/A. § (1) A Magyar Nemzeti Bank jóváhagyásával a pénzügyi intézmények - érdekképviselőjük ellátására létrehozott - jogi személyiséggel rendelkező szervezetei a pénzügyi intézmények e törvény hatálya alá tartozó tevékenységére vonatkozóan mintaként szolgáló általános szerződési feltételeket és ezeket magukba foglaló mintaszabályzatot tehetnek közzé.

(2) A Magyar Nemzeti Bank által jóváhagyott (1) bekezdés szerinti mintaszabályzatok felhasználása, illetve alkalmazása nem minősül a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény által tilalmazott piaci magatartásnak.”

12. § Az Fhtv. a következő 30/A. §-sal egészül ki:

„30/A. § Felhatalmazást kap a pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős miniszter, hogy rendeletben határozza meg

a) a hitelszerződéshez kapcsolódó fogyasztói kezességi szerződés és fogyasztói zálogszerződés esetén a kezes és a személyes adósnak nem minősülő zálogkötelezett tekintetében a tájékoztatási kötelezettség részletes szabályait,

b) 5. §-ban szabályozott felvilágosítás módjának és tartalmának részletes szabályait.”

13. § Az Fhtv. a következő 33. és 34. §-sal egészül ki:

„33. § (1) A hitelező köteles az Általános Szerződési Feltételeit és az ezt magukba foglaló üzlet-szabályzatát 2015. február 1. napjával kezdődő hatállyal a fogyasztónak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CLXII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2014. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Módtv.) rendelkezéseinek megfelelően módosítani.

(2) Az Általános Szerződési Feltételek (1) bekezdés szerinti módosítása a felek erre irányuló további jogcselekménye nélkül a Módtv. hatálybalépésekor fennálló szerződések részévé válik. A szerződés ilyen módon megváltozott tartalmáról a fogyasztót egyedileg tájékoztatni kell.

(3) A (2) bekezdés szerinti módosítás során sem a fix kamatozású, sem pedig a referenciamamatlábbhoz kötött és kamatfelárral növelt hitelek kamat meghatározási módja és a meghatározott kamat feltételei nem változhatnak.

(4) Ha a hitel hátralévő futamideje a 3 évet meghaladja, a hitelező valamely - az MNB honlapján közzétett - kamatváltoztatási, illetve kamatfelár-változtatási mutatóval, valamint a kamatperiódusok meghatározásával módosíthatja a szerződési feltételeket.

(5) A korábban a hitelszerződés részévé vált, tételesen meghatározott költségeken és díjakon kívül a hitelező újabb költséget vagy díjat nem állapíthat meg. Azok a költségek és díjak, amelyek a Módtv. hatálybalépése előtt kerültek a fogyasztói szerződésekben megállapításra, a szerződések részei maradnak, azonban egyoldalú módosításukra a Módtv. rendelkezéseit kell alkalmazni. A tételesen meghatározott költségek és díjak tekintetében a hitelező - a (2) bekezdésében meghatározott tájékoztatással egyidejűleg - a szerződés részévé tehet a 17/E. § (1)-(3) bekezdésében foglaltaknak megfelelő rendelkezéseket.

(6) A Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (a to-

vábbiakban: 2014. évi XL. törvény) alapján történő elszámolással nem érintett fogyasztói hitel-szerződések esetében a hitelezőnek legkésőbb 2015. december 31. napjáig kell teljesítenie a (2) bekezdés szerinti kötelezettségét. Ha e kötelezettségének a hitelező ezt megelőzően eleget tesz, úgy a 2014. évi XL. törvény 45. § (1) bekezdésében meghatározott egyoldalú kamat-, költség-, illetve díjemelési tilalom megszűnik, és e körben a hitelezőt a módosítás lehetősége a Módtv.-ben foglaltaknak megfelelően módosított szerződés szerint illeti meg.

(7) A hitelező az általa alkalmazni kívánt kamatváltoztatási és kamatfelár-változtatási mutatót, valamint referencia-kamatlábát a Módtv. 6. §-ával megállapított 17/D. § (4) és (5) bekezdése alapján e rendelkezés hatálybalépésének napjától kezdődően bejelentheti, azt a Magyar Nemzeti Bank megvizsgálhatja, közzéteheti vagy dönthet a közzététel elutasításáról.

(8) Ha a fogyasztói kölcsönszerződés a 2014. évi XL. törvény szerinti elszámolással érintett, a (4) és (5) bekezdésben foglaltak helyett külön törvény rendelkezései szerint kell eljárni.

34. § E törvénynek a Módtv.-nyel megállapított 17/A-17/F. §-át, 18. §-át, 20/A-20/C. §-ait, 21/A. §-át, 21/B. §-át, 28. § (5) bekezdését, 29/A. §-át, valamint 33. §-át a 2004. május 1. napja után kötött, meg nem szűnt fogyasztói szerződésekre kell alkalmazni.”

14. § Az Fhtv. 3. melléklete az 1. melléklet szerint módosul.

15. § A központi hitelinformációs rendszerről szóló 2011. évi CXXII. törvény 15. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Az e törvény által előírt írásbeli tájékoztatásoknak a referenciaadat-szolgáltató a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény 279. § (2) bekezdésének megfelelően azonosított elektronikus úton is eleget tehet utólag igazolható módon. Az írásbeli nyilatkozatokat a fogyasztó - a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:7. § (3) bekezdésének megfelelően - azonosított elektronikus úton is megteheti. A (4) bekezdés vonatkozásában a fogyasztó a szerződés azonosított elektronikus úton történő megküldésekor elektronikus módon igazolja, hogy a részére az (1) bekezdés alapján nyújtott tájékoztatást tudomásul vette. Ebben az esetben a fogyasztó külön aláírására igazolásként nincs szükség.”

16. § (1) A Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: elszámolási törvény) 4. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az egyoldalú szerződésmódosításból származó túlfizetés összege nem csökkenthető a kamat, költség, díj (3) bekezdés szerint alapul vett mértékének - akár egyoldalú szerződésmódosítás eredményeként - bekövetkezett csökkenésére tekintettel. Ha a csökkentésre jogszabály kötelező előírása alapján, illetve a díj vagy költség csökkentésére a kamat emelésével egyidejűleg került sor, abban a mértékben, amelyben azt a jogszabály előírta, illetve a kamatemelés mellett a díj vagy költség csökkent, az 5. § (5) és (6) bekezdését alkalmazni kell.”

(2) Az elszámolási törvény 5. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A fogyasztó követelését a fogyasztói kölcsönszerződés fennállásának időszakában a Magyar Nemzeti Bank elnökének e törvény felhatalmazása alapján kiadott rendeletében (a továbbiakban: MNB rendelet) meghatározott módon úgy kell kiszámítani, mintha a 3. és 4. §-ban meghatározott túlfizetéseket a túlfizetés időpontjában - az esedékességnél későbbi időpontban történt túlfizetés esetén a következő esedékesség időpontjában - előtörlesztésként teljesítették volna (a továbbiakban: fogyasztói követelés).

(3) A fogyasztói követelést - a (4) bekezdés kivételével - a polgári jog általános szabályainak megfelelően elsősorban a költségre, azután a kamatra és végül a tőketartozásra kell elszámolni. Ha a fogyasztói követelés a fogyasztó pénzügyi intézménnyel szemben esedékessé vált és lejárt tartozását meghaladja, azt az MNB rendeletében meghatározott módon és időponttal előtörlesztésként kell elszámolni. Az elszámolásra köteles pénzügyi intézmény az e bekezdésben foglalt elszámolási sorrendtől a fogyasztó javára egyoldalúan eltérhet.”

(3) Az elszámolási törvény 5. §-a a következő (8) és (9) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A túlfizetés fogyasztói követelésként való elszámolása során

a) a fogyasztói kölcsönszerződésben meghatározott, a kölcsön folyósításával vagy a hitelbírálat-tal összefüggésben a fogyasztó által megfizetett egyszeri díjat vagy költséget,

b) a fogyasztói kölcsönszerződésben meghatározott, a törlesztési periódusokban a fogyasztó által rendszeresen megfizetett díjat vagy költséget,

c) előtörlesztés esetén a fogyasztó által megfizetett előtörlesztési díjat kell figyelembe venni.

(9) Ha a fogyasztói kölcsönszerződés megszűnésére ugyanazon pénzügyi intézmény által biztosított hitelkiváltás eredményeként került sor, és a hitelkiváltás céljából kötött fogyasztói kölcsön-szerződésből eredően a fogyasztónak a pénzügyi intézménnyel szemben tartozása áll fenn, a fo-gyasztói követelést a hitelkiváltás céljából kötött fogyasztói kölcsönszerződésből eredően fennálló hitelezői követelés terhére kell elszámolni.”

(4) Az elszámolási törvény 6. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a § a kö-vetkező (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A 2014. évi XXXVIII. törvény 1. § (1) bekezdése szerinti deviza alapú fogyasztói kölcsön-szerződés és az 1. § (1a) bekezdése szerinti fogyasztói kölcsönszerződés esetén a fogyasztói köve-telés elszámolását 2015. február 1-i elszámolási fordulónappal kell elvégezni. A 2014. évi XXXVIII. törvény 1. § (1) bekezdése szerinti forint alapú fogyasztói kölcsönszerződés esetén a fogyasztói követelés elszámolását 2015. június 30-i elszámolási fordulónappal kell elvégezni.

(5a) Ha a fogyasztói kölcsönszerződésben a fogyasztó személyében változás következett be, a pénzügyi intézményt az elszámolási kötelezettség az elszámolás időpontjában vele szerződéses viszonyban álló fogyasztóval szemben terheli.”

(5) Az elszámolási törvény 7. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha az elszámolásra köteles pénzügyi intézmény a fogyasztóval szembeni követelését a szer-ződés megszűnését követően követeléskezelőre engedményezte, az elszámolásra köteles pénzügyi intézménynek az 5. § (2) bekezdése szerinti elszámolást a követelés engedményezésének időpont-jával kell elkészítenie.”

(6) Az elszámolási törvény 7. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az elszámolásból eredő jogai érvényesítéséhez a fogyasztó a követeléskezelőtől igényelhe-ti, hogy a követeléskezelő a fogyasztóval szemben fennálló követelésével az 5. § (3) bekezdése szerint - a követeléskezelő vagy a jogelődje által a fogyasztónak nyújtott kedvezmények tekintet-ében az 5. § (5) és (6) bekezdésének értelemszerű alkalmazásával - számoljon el. Az elszámolás során az engedményezés időpontjától - az MNB rendeletében meghatározott módon - a követelés-kezelő által alkalmazott kamattal megnövelt összeggel kell figyelembe venni az engedményezés időpontjában fennálló fogyasztói követelést.”

(7) Az elszámolási törvény 7. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a (2) bekezdés szerinti elszámolás eredményeként a követeléskezelő tartozik a fogyasztónak, annak kifizetésére a követeléskezelő köteles, azonban az így kifizetett összeg megtérítését igényelheti az elszámolásra köteles pénzügyi intézménytől. A követeléskezelő a követelése össze-gének az engedményezett követelés vételárához képest bekövetkezett csökkenéséből az öt ért pénzügyi veszteség arányos megtérítését igényelheti az elszámolásra köteles pénzügyi intézmény-től. Ha a követeléskezelő az engedményezett követelést nem közvetlenül az elszámolásra köteles pénzügyi intézménytől szerezte, a (2) bekezdés szerinti elszámolásban valamennyi fél együttmü-ködik.”

(8) Az elszámolási törvény „5. Az elszámolással kapcsolatos kötelezettséget érintő egyéb szabá-lyok” című alcíme a következő 9/A. §-sal egészül ki:

„9/A. § A jelzálog-hitelintézetéről és a jelzáloglevélről szóló 1997. évi XXX. törvénytől eltérően az e törvény szerinti elszámolással összefüggésben a jelzálog-hitelintézet a vele összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó pénzügyi intézménytől megvásárolhatja a természetes személlyel

szemben fennálló olyan követelést, mely követelés kötelezettjének a jelzálog-hitelintézet jelzálog-hitelt nyújtott.”

(9) Az elszámolási törvény 12. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az 5. § (5) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a pénzügyi intézmény a gyűjtőszámlahitelhez kapcsolódóan adott kedvezményt csak azt követően érvényesítheti, hogy a fogyasztói követelést a gyűjtőszámlahitel terhére az (1) bekezdés szerint már nem lehet elszámolni.”

(10) Az elszámolási törvény a következő 8/A. alcímmel és 12/A. §-sal egészül ki:

„8/A. Az elszámolás eltérő szabályai az áthidaló kölcsönrel érintett fogyasztói kölcsönszerződés esetén

12/A. § (1) A lakáscélú kölcsönökre vonatkozó állami készfizető kezességéről szóló 2009. évi IV. törvény alapján az áthidaló kölcsön terhére teljesített törlesztőrészletek tekintetében és azok megfizetésének időszaka alatt az 5. § (3) bekezdését úgy kell alkalmazni, hogy a fogyasztói követelést az esedékessé vált és lejárt tartozások elszámolását, gyűjtőszámlahitel esetén az ennek terhére történő elszámolását követően elsősorban az áthidaló kölcsön, ennek fennmaradó részét pedig azon devizakölcsön terhére kell elszámolni, amelyhez az áthidaló kölcsön kapcsolódik.

(2) A devizában meghatározott fogyasztói követelésnek azt a részét, amely az áthidaló kölcsön terhére számolandó el, az MNB rendeletében meghatározott időpontban érvényes, Magyar Nemzeti Bank által közzétett hivatalos árfolyamon kell forintba átszámítani.”

(11) Az elszámolási törvény 13. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. § (1) A deviza alapú (devizában nyilvántartott vagy devizában nyújtott és forintban törlesztett) hitel- vagy kölcsönszerződés, pénzügyi lízingszerződés esetén a pénzügyi intézménynek az elszámolást 2015. március 1. napja és 2015. április 30. napja között kell a fogyasztó részére megküldenie. Ha a 2014. évi XXXVIII. törvény alapján indított polgári peres eljárás befejezésére 2015. március 1. napja után kerül sor, az elszámolás megküldésének véghatárideje a polgári peres eljárás befejezésétől számított hatvanadik nap.

(2) A forint alapú, továbbá deviza alapúnak nem minősülő deviza hitel- vagy kölcsönszerződés, pénzügyi lízingszerződés esetén a pénzügyi intézménynek az elszámolást 2015. augusztus 1. napja és 2015. szeptember 30. napja között kell a fogyasztó részére megküldenie. Ha a pénzügyi intézmény vagy a Felügyelet által e törvény vagy a 2014. évi XXXVIII. törvény alapján indított polgári peres eljárás befejezésére 2015. augusztus 1. napja után kerül sor, az elszámolás megküldésének véghatárideje a polgári peres eljárás befejezésétől számított hatvanadik nap.

(3) A pénzügyi intézménynek a 10. § (3) bekezdésben meghatározott esetben 2015. november 30-áig kell megküldenie az elszámolást a fogyasztónak.

(4) A pénzügyi intézménynek a 11. § (2) bekezdésben meghatározott esetben 2016. február 28. napjáig kell az elszámolást a Nemzeti Eszközkezelőnek megküldenie.

(5) E § alkalmazásában a polgári peres eljárás befejezésének időpontja a bíróság eljárást befejező határozata jogerőre emelkedésének napja, ha felülvizsgálati kérelem előterjesztésére került sor, a felülvizsgálati eljárás során hozott, eljárást befejező határozat közlésének napja.”

(12) Az elszámolási törvény 16. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a pénzügyi intézmény bármely adós, kezes vagy zálogkötelezett részére az elszámolást nem köteles közvetlenül megküldeni, az adós, a kezes vagy a zálogkötelezett kérheti, hogy részére az elszámolás másolatát a pénzügyi intézmény tájékoztatásul küldje meg.”

(13) Az elszámolási törvény 17. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a § a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1) Ha e rendelkezés hatálybalépése előtt a fogyasztói kölcsönszerződés teljesítésére irányuló kötelezettség megszűnt, és az elszámolás alapján a pénzügyi intézménynek fizetési kötelezettsége keletkezik a fogyasztó javára, a fogyasztónak be kell jelentenie azt a fizetési számlaszámot, amely-

re az elszámolásban szereplő összeg utalását kéri vagy közölnie kell, hogy az összeget a bankfiókban történő készpénzfizetés útján veszi át. Ha a fogyasztó az elszámolásra köteles pénzügyi intézménynél vagy - ha a fogyasztói kölcsönszerződéssel összefüggésben a fogyasztó adatainak korábbi átadása alapján a pénzügyi intézmény által ismert - a pénzügyi intézménnyel összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó pénzügyi intézménynél fizetési számlával rendelkezik, a javára fizetendő összeget e fizetési számlán kell jóváírni. Ha a fogyasztó az elszámolásra köteles pénzügyi intézménynél több fizetési számlával rendelkezik, úgy a pénzügyi intézmény a fizetendő összeget a fogyasztó számára legkedvezőbb kondíciókkal vezetett fizetési számlán köteles jóváírni.

(1a) A pénzügyi intézménynek az (1) bekezdés szerinti

a) átutalás iránt a fizetési számlaszám bejelentésétől számított,

b) jóváírás iránt az elszámolás megküldésétől számított

15 napon belül kell intézkednie.”

(14) Az elszámolási törvény 18. § (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A tudomásszerzés időpontja)

„a) ha nem kereste jelzéssel érkezik vissza: a kézbesítés megkísérlését követő 10. munkanap,”

(15) Az elszámolási törvény 20. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„20. § A 18. § és 19. § szerinti panasz előterjesztésére és annak elintézésére - a 21. § (1) és (1a) bekezdésben foglalt eltérésekkel - a Hpt. panaszkezelésre vonatkozó rendelkezéseit és a panaszkezelésre vonatkozó MNB rendelet szabályait kell alkalmazni.”

(16) Az elszámolási törvény 21. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A panaszt kizárólag írásban lehet előterjeszteni és azt a pénzügyi intézmény az annak beérkezését követő 60 napon belül köteles megválaszolni.”

(17) Az elszámolási törvény 27. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A polgári nemperes eljárás lefolytatására a fogyasztó lakóhelye szerint illetékes törvényszék székhelyén működő járásbíróóság - a Fővárosi Törvényszék illetékességi területén a Pesti Központi Kerületi Bíróság - illetékes. Belföldi lakóhely hiányában az illetékességet a fogyasztó tartózkodási helye alapozza meg; ha a fogyasztó tartózkodási helye ismeretlen vagy külföldön van, az utolsó belföldi lakóhely irányadó, ha pedig ez nem állapítható meg vagy a fogyasztónak belföldön lakóhelye nem is volt, az illetékességet a pénzügyi intézmény székhelye alapítja meg.”

(18) Az elszámolási törvény 28. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A polgári nemperes eljárásban a bíróság - ha az MNB ilyen segédprogramot jóváhagyott - az MNB által jóváhagyott ellenőrző segédprogram alkalmazásával, illetve kizárólag azon iratok és adatok alapján dönt, amelyek a Pénzügyi Békéltető Testület eljárása során rendelkezésre álltak. Az eljárásban egyéb bizonyításnak helye nincs.”

(19) Az elszámolási törvény 37. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E törvény hatálya alá tartozó szerződések tekintetében a szerződés érvénytelenségének vagy a szerződés egyes rendelkezései érvénytelenségének (a továbbiakban: részleges érvénytelenség) megállapítását - az érvénytelenség okától függetlenül - a bíróságtól a fél csak az érvénytelenség jogkövetkezményeinek - a szerződés érvényessé vagy a határozathozatalig terjedő időre történő hatályossá nyilvánításának - alkalmazására is kiterjedően kérheti. Ennek hiányában a keresetlevél, illetve a kereset érdemben - eredménytelen hiánypótlási felhívást követően - nem bírálható el. Ha a fél az érvénytelenség vagy a részleges érvénytelenség jogkövetkezményének levonását kéri, úgy azt is meg kell jelölnie, hogy a bíróság milyen jogkövetkezményt alkalmazzon. A jogkövetkezmény alkalmazására vonatkozóan a félnek a felek közötti elszámolásra kiterjedő és összegszerűen is megjelölt, határozott kérelmet kell előterjesztenie.”

(20) Az elszámolási törvény 37. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a folyamatban lévő eljárásban a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának már nincs helye, az eljárást meg kell szüntetni, ha a fél a keresetében (viszontkeresetében) a bíróság erre irányuló hiánypótlási felhívásának kézbesítésétől számított 30 napon belül nem kéri az érvénytelen szerződés érvénytelensége vagy részleges érvénytelensége jogkövetkezményének le-

vonását, továbbá nem jelöli meg, hogy milyen jogkövetkezmény alkalmazását kéri. Nincs helye az eljárás megszüntetésének, ha a fél a szerződés érvénytelenségének vagy részleges érvénytelenségének megállapítása iránti kereseti kérelme mellett az eljárásban más kereseti kérelmet is előterjesztett; ebben az esetben úgy kell tekinteni, hogy a fél a megállapítás iránti kereseti kérelmet nem tartja fenn.”

(21) Az elszámolási törvény 38. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„38. § (1) A 2014. évi XXXVIII. törvény

a) 16. § (1) bekezdése alapján külön törvényben meghatározott intézkedésig, de legkésőbb 2014. december 31. napjáig,

b) 16. § (2) bekezdése alapján külön törvényben meghatározott intézkedésig, de legkésőbb 2015. december 31. napjáig

felfüggesztett eljárásokban a pénzügyi intézmény és a fogyasztó közötti felülvizsgált elszámolás bejelentését követő harmincadik napot követően kell az eljárást folytatni, kivéve az (5) bekezdésben meghatározott esetet. A bejelentést a fogyasztó fél ellenfelének kell megtennie. Ha a fogyasztó a felperes, és a keresetlevél az ellenfelének még nem került kézbesítésre, a bejelentési kötelezettség a fogyasztót terheli.

(2) Ha 2014. december 31-ig az eljárás folytatására az (1) bekezdés a) pontja alapján nem kerülhet sor, a felfüggesztés tartama e törvény erejénél fogva a felülvizsgált elszámolás bejelentéséig meghosszabbodik.

(3) Ha 2015. december 31-ig az eljárás folytatására az (1) bekezdés b) pontja alapján nem kerülhet sor, a felfüggesztés tartama e törvény erejénél fogva a felülvizsgált elszámolás bejelentéséig meghosszabbodik.

(4) A (2) és (3) bekezdésben meghatározott esetben a felfüggesztés időtartamának meghosszabbodásáról a feleket nem kell értesíteni, az eljárást a pénzügyi intézmény és a fogyasztó közötti felülvizsgált elszámolás bejelentését követő harmincadik napot követően kell folytatni, kivéve az (5) bekezdésben meghatározott esetet. A bejelentést a fogyasztó fél ellenfelének kell megtennie. Ha a fogyasztó a felperes, és a keresetlevél az ellenfelének még nem került kézbesítésre, a bejelentési kötelezettség a fogyasztót terheli.

(5) Ha az (1), illetve a (4) bekezdés szerint folytatandó felfüggesztett eljárások tárgyát képező fogyasztói kölcsönszerződéssel kapcsolatosan végrehajtási eljárás is indult, és ennek a végrehajtási eljárásnak a folytatására a 41. § és 42. § alapján az (1) bekezdésben, illetve a (4) bekezdésben meghatározott időpontnál előbb sor kerül, akkor az eljárást a végrehajtási eljárás folytatása tényének bejelentését követő harmincadik napot követően folytatni kell. A végrehajtási eljárás folytatása tényét a fogyasztó fél ellenfelének kell bejelentenie, a fogyasztó bejelentheti. Ha a fogyasztó a felperes, és a keresetlevél az ellenfelének még nem került kézbesítésre, a bejelentési kötelezettség a fogyasztót terheli.

(6) Felülvizsgált elszámolásnak minősül az elszámolás, ha

a) az e törvényben meghatározott időn belül a fogyasztó nem élt panasszal a pénzügyi intézmény felé az elszámolással szemben, vagy nem élt panasszal arra hivatkozással, hogy a pénzügyi intézmény nem számolt el vele,

b) az e törvényben meghatározott határidőn belül a fogyasztó nem kezdeményezte a Pénzügyi Békéltető Testület eljárását,

c) az e törvényben meghatározott határidőn belül a fogyasztó vagy a pénzügyi intézmény nem kezdeményezte a 23. § (1) bekezdése szerinti nemperes eljárást vagy a 23. § (2) bekezdése szerinti peres eljárást,

d) a fogyasztó vagy a pénzügyi intézmény által kezdeményezett 23. § (1) bekezdése szerinti nemperes eljárást vagy a 23. § (2) bekezdése szerinti peres eljárást befejező határozat jogerőre emelkedett.”

(22) Az elszámolási törvény 39. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„39. § Ha a 2014. évi XXXVIII. törvény 16. §-a alapján felfüggesztett eljárásban a szerződés érvénytelenségének vagy részleges érvénytelenségének megállapítása iránti keresetet érvényesítenek, a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül el kell utasítani - vagy ha a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának már nincs helye - az eljárást meg kell szüntetni, ha a fél a keresetében (viszontkeresetében) az eljárás folytatásáról szóló tájékoztatás és a hiánypótlásra szóló felhívás kézbesítésétől számított 30 napon belül a 37. § (1) bekezdésben részletezett feltételeknek megfelelő módon nem kéri az érvénytelen szerződés érvénytelensége vagy részleges érvénytelensége jogkövetkezményének alkalmazását. Nincs helye az eljárás megszüntetésének, ha a fél a szerződés érvénytelenségének vagy részleges érvénytelenségének megállapítása iránti kereseti kérelme mellett az eljárásban más kereseti kérelmet is előterjesztett; ebben az esetben úgy kell tekinteni, hogy a fél a megállapítás iránti kereseti kérelmet nem tartja fenn.”

(23) Az elszámolási törvény 41. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Ha az (1) bekezdés szerinti bejelentésnek a végrehajtást elrendelő bírósághoz, közjegyzőhöz való beérkezésekor a végrehajtható okirat kiállítása még nem történt meg, és az elszámolás eredményeképpen a végrehajtást kérő követelése a már előterjesztett végrehajtható okirat kiállítása iránti kérelemtől eltér, a végrehajtást kérő köteles az elszámolás eredményének megfelelő tartalmú módosított végrehajtható okirat kiállítása iránti kérelmet - a végrehajtható okirat kiállítása iránti kérelemre vonatkozó szabályok szerint és kellő példányszámban - az elszámolás előterjesztésével egyidejűleg előterjeszteni; avagy ha az elszámolás eredményeképpen követelése már nem áll fenn, akkor a már előterjesztett végrehajtható okirat kiállítása iránti kérelmet köteles visszavonni. Ezek elmulasztása esetén a végrehajtást elrendelő bíróság, közjegyző a végrehajtható okirat kiállítása iránti kérelmet elutasítja. Ha a végrehajtható okirat kiállítása már megtörtént, de annak a végrehajtható részére való megküldésére még nem került sor, a végrehajtást elrendelő bíróság, közjegyző a végrehajtást kérő által előterjesztett elszámolást a végrehajtható okirat mellékleteként a végrehajthatónak megküldi.”

(24) Az elszámolási törvény 41. §-a a következő (12)-(14) bekezdéssel egészül ki:

„(12) Ha az (1) bekezdés szerinti bejelentés megküldésekor a végrehajtás elrendelésére már sor került, a végrehajtó munkadíja az elszámolás alapján végrehajtandó főkövetelést, járulékot és költséget magában foglaló együttes összeghez igazodik, ha az így megállapított végrehajtási ügyérték alacsonyabb, mint a végrehajtható okiratban feltüntetett főkövetelést, járulékot és költséget magában foglaló együttes összeg. E bekezdés alkalmazása szempontjából elszámolásnak kell tekinteni azt is, ha a fogyasztónak a végrehajtást kérővel szemben olyan követelése áll fenn, melyet a végrehajtást kérőnek a 17. § (1) bekezdése alapján a fogyasztónak meg kell fizetnie és a végrehajtást kérő a fogyasztó e követelését a végrehajtással érintett követelésbe beszámítja; ha a végrehajtást kérő erről nyilatkozik.

(13) A behajtási jutalék számítása szempontjából nem tekinthető behajtott összegnek az az összeg, amellyel a végrehajtást kérő a végrehajtandó követelést a (12) bekezdés szerinti elszámolással csökkentette.

(14) Ha a végrehajtást kérő a végrehajtandó követelést a (12) bekezdés szerinti elszámolással csökkentette, annak az összegnek a tekintetében, amellyel a végrehajtandó követelés csökkent, a végrehajtott nem illeti meg a Vht. 34. § (5) bekezdésében szerint őt a végrehajtás foganatosításáért megillető összeg.”

(25) Az elszámolási törvény

a) 37. § (2) bekezdésében a „2013. V. törvény” szövegrész helyébe a „2013. évi V. törvény” szöveg,

b) 41. § (2) bekezdésében az „1994. évi LIII. évi” szövegrész helyébe az „1994. évi LIII.” szöveg,

c) 41. § (6) bekezdésében a „2014. évi XXXVIII. évi” szövegrész helyébe a „2014. évi XXXVIII.” szöveg,

d) 41. § (11) bekezdésében az „1994. LIII. törvény” szövegrész helyébe az „1994. évi LIII. törvény” szöveg lép.

17. § (1) A távértékesítés keretében kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló 2005. évi XXV. törvény (a továbbiakban: Tétv.) 3. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A (2)-(3) bekezdésben meghatározott tájékoztatás helyett a fogyasztónak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CLXII. törvény 5-7. §-a szerinti tájékoztatást kell megadni, ha fogyasztónak nyújtott hitel nyújtására kerül sor.”

(2) A Tétv. 3. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A (2) és (3) bekezdésben meghatározott tájékoztatás helyett a fogyasztónak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CLXII. törvény 6. § (6) bekezdése szerinti tájékoztatást kell megadni, ha fizetési számlához kapcsolódó hitelkeret nyújtására kerül sor.”

(3) A Tétv. 4. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdés b) pontjában meghatározott tájékoztatás fogyasztónak nyújtott hitel nyújtása esetén legalább a fogyasztónak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CLXII. törvény 6. § (1) bekezdés 4-7. pontjában, 9. pontjában és 6. § (2) bekezdésében foglalt adatokat, a hitel teljes összegét és a teljes hiteldíj mutatót egy reprezentatív példával tartalmazza.”

(4) A Tétv. 4. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (2) bekezdés b) pontjában meghatározott tájékoztatás fizetési számlához kapcsolódó hitelkeret nyújtása esetén legalább a fogyasztónak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CLXII. törvény 6. § (1) bekezdés 4., 7. és 8. pontjában, továbbá 6. § (6) bekezdés c) pontjában foglalt adatokat tartalmazza, ha fogyasztó a fizetési számlához kapcsolódó hitelkeret azonnali rendelkezésre bocsátását kéri.”

18. § (1) Hatályát veszti a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény 265. §-a, 267. §-a, 271. § (4)-(7) bekezdése, 279. § (4)-(12) bekezdése, 280. §-a, 283. §-a és 284. §-a.

(2) Hatályát veszti az elszámolási törvény 46. § d) pontja.

19. § (1) Ez a törvény - a (2) bekezdésben foglalt kivétellel - a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) Az 1-5. §, a 6. § (2) és (4) bekezdése, a 7-11. §, a 13-15. §, a 17. § és a 18. § 2015. február 1-jén lép hatályba.

1. melléklet a 2014. évi LXXVIII. törvényhez

Az Fhtv. 3. melléklet I. pont 2.3. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(2. A jelzáloghitellel kapcsolatos adatok.)

„2.3. a hitelező által kínált jelzáloghitelek típusai, a rögzített és a változó kamatozású hitelek közötti különbségek rövid ismertetésével beleértve a fogyasztót érintő hatásokat; alkalmazása esetén kamatfelár, kamatváltoztatási vagy kamatfelár-változtatási mutató,”